

Hnutí Pro život

WWW.PROLIFE.CZ

01/00

- 1 ÚVODNÍ ZPRÁVY
- 4 ZVONĚNÍ NA SVÁTEK MLÁDÁTEK
- 5 RŮŽENEC JAKO ZBRAŇ PROTI POTRATU
- 9 JAK REAGOVAT NA... ?
- 10 POŽITEK PROTI LÁSCE
- 12 NARODILO SE MI POSTIŽENÉ DÍTĚ
- 14 PŘEHLED AKTIVIT HPŽ ČR ZA ROK 1999
- 16 LINKA PRO MATKY ČEKAJÍCÍ POSTIŽENÉ DÍTĚ

Milí přátelé,

opět vám se zpožděním přichází další číslo našeho oběžníku. Děkujeme vám za všechny vaše milé a povzbudivé dopisy, zasláné petiční archy a samozřejmě i za vaše finanční dary, bez kterých by naše činnost nebyla možná.

NOVÉ SLOŽENKY, ODPOVĚDNÍ LÍSTKY A SPECIFICKÉ SYMBOLY

Česká pošta zavedla nový typ poštovních složenek (typ A-V), u kterých nejsme schopni zjistit jméno a adresu dárce. Proto Vás prosíme, budete-li posílat jakékoli finanční dary, abyste zároveň odeslali i přiložený vyplněný odpovědní lístek. Neznáme jméno dárce, nemůžeme Vám poděkovat ani poslat potvrzení o přijetí daru, které lze použít pro snížení vašeho daňového základu. A to je škoda. Pokud by se jednalo o nové příznivce, nevíme, kam máme posílat oběžník a další pro-life materiály. Další problém s neznámý-mi dárci nám vzniká při styku se státní správou, která vyžaduje uvedení nejen výše každého daru, ale i jméno a adresu dárce. Jelikož nám již přišlo několik takovýchto neidentifikovatelných darů, prosíme ty, kteří od nás nedostali potvrzení, aby se nám ozvali. Díky vyplněnému odpovědnímu lístku jsme zároveň schopni zjistit, co potřebujete pro pro-life aktivity ve svém okolí, jaké materiály vám máme poslat, zda si přejete stát členy HPŽ, apod.

INFORMACE ČLENŮM HPŽ

Na straně 14 si můžete přečíst přehled aktivit HPŽ za rok 1999. Členům sdružení zároveň v příloze zasiláme finanční zprávu o hospodaření za rok 1999. Pokud byste se rádi stali členy Hnutí Pro život ČR, uveďte to, prosíme, na přiloženém odpovědním lístku. Loni v srpnu jsme se na setkání rady HPŽ dohodli na nepovinném ročním členském příspěvku ve výši 50Kč.

POUČ DO ZLATÝCH HOR

Dne 25.3.2000 se v severomoravském poutním místě Zlaté Hory koná pravidelné setkání všech pro-life skupin z celé České republiky sdružených v organizaci HLI-CS. Toto poutní místo je zasvěceno Panně Marii Pomocné u Zlatých Hor, Ochránkyni nenarozeného života. V 15 hodin zde bude sloužena mše svatá, na kterou jste všichni srdečně zváni. Na setkání budou k dispozici i nejrůznější materiály (knihy, letáky, apod.). Bližší informace vám poskytne Sylva Bernardová na telefonním čísle 066-7210566.

(pokračování na str. 2)

MODLENÍ PŘED PORODNICEMI

Bratři dominikáni z plzeňského konventu se začali loni modlit před plzeňskou porodnicí za potracené děti, matky, které jdou na potrat i za lékaře, kteří tuto genocidu provádějí. Již dlouhou dobu se také modlí skupinka vedená manžely Prentisovými v prostorách kladenské porodnice.

Od ledna tohoto roku jsme se začali modlit i v Praze před porodnicí u Apolináře (opět s podporou manželů Prentisových). Setkáváme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci v sedm hodin ráno u vchodu do porodnice a modlíme se růženec a přimluvné modlitby (cca 20 min.). Setkáváme se ve dvou až sedmi lidech - podle toho, jak má kdo čas. Akci neděláme žádnou mediální publicitu, nemáme žádné plakáty, nespolečáme na vlastní schopnosti, ale na Boha. Zamyslete se, zda byste nechtěli i u vás začít s těmito modlitbami. Důležité nejsou počty účastníků, ale vytrvalost. Blížší informace o duchovních aspektech této činnosti jsou obsaženy v článku Mons. Phillipa Reillyho uvedeném v tomto čísle oběžníku.

IPPF v PSP ČR

Dne 14.3.2000 se uskuteční seminář na půdě poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na téma týkající se „reprodukčních práv“ a organizovaný Společností pro plánované rodičovství a sexuální výchovu (SPRSV), jejímž ředitelem je MUDr. Radim Uzel. Tato společnost je pobočkou mezinárodní organizace IPPF, která má mj. tyto stěžejní cíle: maximální legalizaci potratů, kontrolu populace, propagaci antikoncepce a pornografie. Seminář se koná pod záštitou JUDr. Petry Buzkové a pozváni byli všichni poslanci.

Poslance za KDU-ČSL a pro-life poslance z jiných stran jsme osobním dopisem poprosili o účast na této akci a o hájení nedotknutelnosti a hodnoty lidského života. Budeme rádi, zeptáte-li se při regionálních setkáních svých poslanců, zda se akce zúčastnili a co v této souvislosti podnikli. Prosíme kněze, aby dle svých možností sloužili mši svatou na úmysl, aby tato akce napáchala co nejmenší škody, a ostatní moc prosíme o modlitby.

ZÁKON O POHŘEBNICTVÍ

V současné době je v PSP ČR projednáván návrh zákona o pohřebnictví. V návrhu tohoto zákona je specifikována kontroverzní pasáž degradující ostatky potraceného dítěte na pouhý biologický odpad. V souladu s tímto návrhem by byly ostatky potracených dětí spalovány s ostatním biologickým materiálem a legálně využívány jako materiál pro výzkum či léčbu, a to i proti výslovné vůli rodičů.

V této souvislosti jsme všech dvě stě poslanců osobními dopisy upozornili, že podle vyhlášky MZ č. 11/1988 Sb. o ukončení těhotenství se o potrat jedná i tehdy, jestliže dítě neprojevuje ani jednu známku života a jeho porodní hmotnost je nižší než 1 000 gramů a pokud ji nelze zjistit, tak těhotenství musí být kratší než 28 týdnů; nebo jestliže dítě projevuje aspoň jednu ze známek života a má porodní hmotnost nižší než 500 gramů, ale nepřežije 24 hodin po porodu. Opět vás všechny moc prosíme o modlitby týkající se tohoto zákona.

PETIČNÍ ARCHY

Ještě jednou vám všem děkujeme za zasilání podepsaných petičních archů na podporu Deklarace práv počatého dítěte. Zvláště děkujeme Davidovi Rejlovi a celému týmu redakce Mezinárodního Reportu za zveřejnění textu petice a souvisejících informací. Také moc děkujeme vám všem, kteří z vlastní iniciativy

množíte archy a sháníte podpisy. Do konce února jste nám zaslali již přes deset tisíc podpisů. Ve spolupráci s poslancem JUDr. Jiřím Karasem z KDU-ČSL zvažujeme nejlepší načasování pro podání petic petičnímu výboru poslanecké sněmovny. V případě, že nám můžete zaslat ještě další petiční archy, budeme rádi. Potřebujete-li další archy, napište nám.

LITERATURA

Po velkých „porodních bolestech“ konečně vyšla avizovaná kniha o postabortivním syndromu „Proč pláčeš, Miriam“. Všichni členové HPŽ a ti, kteří si o knihu napsali již dříve, ji obdrželi hned po jejím vytištění. Ostatním zájemcům ji rádi zašleme. Rádio Vatikán natočilo rozhovor o této publikaci a o Hnutí Pro život. Bližší informací rovněž zveřejnilo březnové číslo časopisu Mezinárodní Report. Rovněž si můžete napsat o knihu „Člověkem od početí“ od Barbary a Dr. Johna Willkeových.

redakce

PŘÍPRAVA MODLITEBNÍ BROŽURKY

Někteří z vás jste se nás ptali, zda má Hnutí Pro život ČR k dispozici nějaké společné modlitby za nenarozené děti. Protože zatím neexistuje žádný ucelený soubor, rádi bychom tedy připravili brožurku obsahující modlitby, růžencová rozjímání, speciální úmysly (prosby), křížové cesty, případně písně týkající se ochrany nenarozených dětí apod. Několik konkrétních modliteb již je přeloženo např. z materiálů organizace Human Life International nebo jsme je získali od manželů Prentisových prostřednictvím jejich organizace Liga párů v ČR. Vzhledem k tomu, že modlitba je jedním z neúčinnějších prostředků k zastavení potratů, víme, že i vy se často ve svých domovech, farnostech modlíte na tento úmysl. Máte-li své modlitby, které pravidelně používáte při setkáních na úmysl nenarozených dětí, prosíme, pošlete je na adresu redakce (případně e-mailem). Zařadíme je do brožurky, která tak povede mnoho dalších statečných ochránců těch nejbezbrannějších.

Zdeňka Rybová

Důležité je následující. Bůh nemá zájem odstranit tohoto potratáře a ukončit dnes jeho činnost, kdyby tento potratář nezměnil své srdce. ... Nepřipusťte, aby v kterékoli klinice, na kterémkoli místě umíraly děti bez toho, aby venku stál někdo z Božího lidu a modlil se. ... Děti nesmí umírat bez naší lásky, bez toho, že by pro někoho něco znamenaly.

Mons. Phillip Reilly

ZVONĚNÍ NA SVÁTEK MLÁDÁTEK

Sylva Bernardová

Na svátek Mláďátek 28.12.1999 jsme zajistili zvonění v Jihlavě ve dvou katolických a jednom česko-bratském kostele. Během těch 15 minut jsme já, manžel a dvě mladé dívky rozdávali chodcům na náměstí (a v dosahu slyšitelnosti zvonů) letáky „Kronika života“ a „Ne eutanázii“. Lidé to většinou přijímali s úsměvem, až na výjimky, kde došlo k odmítnutí se slovy: „Vím, oč jde, nechci“ a na jeden případ, kdy mi řekli: „Už jsme to dostali a hned zahodili“.

Dále jsem vyslechla příběh člověka, který zachránil život své vnučce. Předávala jsem mu letáček, aby jej vzal do rodiny. Ten starší pán málem plakal a řekl, že nikoho nemá, komu by jej dal. Pak vyprávěl svůj příběh:

„Když bylo synovi sedmnáct a půl roku, přišel za mnou a řekl mi, že jeho devatenáctiletá dívka je v jiném stavu a že to dítě dají pryč - nechají jej potratit. Sedl jsem na stoličku u kamen, plakal jsem a říkal, že to nesmějí udě-

lat, že nechci, aby zabili mé vnuče. Sám jsem byl z osmi dětí, jsem původem Slovák a snad ještě katolík. Moje matka nás sotva uživila a dokonce se i modlila za to, aby si někoho z nás Pán Bůh vzal, když jí bylo nejhůř. Když jsem to slyšel, utěšoval jsem ji, že brzy budu velký a že se vše spraví. Na to vše jsem si vzpomněl, když mi syn sdělil, že bude otcem. Mladí si tedy nechali říci, vzali se a narodila se vnučka. Bohužel se zakrátko rozvedli a já už jsem vnučku dlouho neviděl. Ona ani neví, že jsem ji zachránil život.“

Prosila jsem toho pána, aby vnučku vyhledal a aby jí řekl, že je jejím dědečkem a že jí kdysi zachránil život. Ten pán říkal, že mu toto radili i další dva nebo tři lidé, a když mu to říkám i já, že to tedy udělá. Moc jsem mu přála, aby vnučku našel a měl alespoň někoho, s kým může promluvit. Jak se mnou hovořil, vyšlo najevo, že je úplně sám.

MONS. PHILLIP REILLY, ZAKLADATEL ORGANIZACE „HELPERS OF GOD'S PRECIUOS INFANTS“

Msgr. Phillip J. Reilly založil svou organizaci v New Yorku v roce 1989 poté, co byl různými způsoby zapojen do boje proti potratům. Program organizace „Helpers of God's Precious Infants“ („Pomocníci drahých Božích dětí“), který Msgr. Reilly považuje za nejefektivnější, je používán v mnoha diecézích na světě a podporuje jej mnoho biskupů a kardinálů. Jsou v něm skloubeny církevní svátosti, modlitba a tiché jednání. Msgr. Reilly věří, že pro věrohodnost pro-life hnutí

je důležité, aby někdo byl přítomen na místě zabíjení dětí.

Činnost se odvíjí ve dvou rovinách:

1. První návštěva potratové kliniky zahrnuje modlitební a tichou pouť. Bdění vede kněz, někde i biskup. Msgr. Reilly jedná vždy podle práva a kontaktuje policii, aby doprovázela pouť až k potratové klinice. Proto zaměstnanci kliniky nemohou zavolat policii - Msgr. Reilly ji přivedl s sebou. Jediným transparentem je obraz Naší Paní Guadalupské. Zatímco se poutní-

ci modlí růženec, zkušený poradci kontaktují těhotné matky uvažující o potratu a hovoří s nimi přímo na ulici.

2. Msgr. Reilly nabádá lidi v okolí, aby pokračovali v týdenních bděních. Během nich „Pomocníci“ tiše stojí a modlí se na ulici, ale nenarušují ostatní chodce. Zkušený poradci nabízejí těhotným ženám pomoc. Nedrží žádné transparenty, ale položí je na chodník. (Ženy cestou na potratovou kliniku většinou hledí do země.) Dalším charakteristickým znakem bdění je „Výstava pro život“ - výstava krásných obrazů a modelů nenarozených dětí, obrazy Naší Paní, růženců, atd., které jsou položeny zem. Msgr. Reilly přináší

„krizové těhotenské centrum“ přímo k potratové klinice.

Důležitou součástí je modlitební podpora. Dobrovolníci, kteří se nemohou zúčastnit bdění (řeholní komunity, kněží v důchodu, nemocní, děti, které se vzdají třeba jednoho večera divání se na TV, atd.) se modlí a obětují za poradce, kteří jsou „v práci“.

Primárním cílem bdění je změna srdce těhotných matek, jejich doprovodu a zaměstnanců potratové kliniky. Msgr. Reilly podotýká, že potratová klinika je nejsnadnějším místem pro konverzi: „Kde je hřích, tam se objevuje i mnoho milostí.“

RŮŽENEC JAKO ZBRAŇ PROTI POTRATU

Mons. Phillip Reilly

Americké pro-life hnutí vyzkoušelo všechno pro omezení potratů - rozhodující výsledek se nedostavil. Mons. Reilly dnes vsadil jen na působení Boží - a zažil neuvěřitelný zázrak ...

Naše akce začala na svátek Panny Marie Růžencové v říjnu 1989. Tehdy jsem se již třicet let angažoval v americkém pro-life hnutí. V Americe jsme vyzkoušeli velmi mnoho různých metod v boji za život. Zkoušeli jsme to s výchovou, s protestními pochody, nespočetnými jinými způsoby, ale zabíjení pokračovalo. Každý den bylo v Americe zabito 4 000 nenarozených dětí. Lidé ztráceli naději a byli zbaveni odvahy.

BŮH MILUJE ŽENU, KTERÁ JDE NA POTRAT

Avšak neudělali jsme jedno. Nebyli jsme přítomni na místě zabíjení. Nakonec jsme se tedy rozhodli, že tam musíme jít. Tím začalo to, co možná znáte pod názvem „Operation rescue“: Lidé blokovali vchody do potratových klinik. Možná nevíte, že v Americe

bylo při takovýchto akcích zatčeno okolo 50 000 lidí. Strčili je do vězení, přikázali jim zaplatit velké peněžní pokuty. Bylo přímo nemožné takto pokračovat dále. A i tak zabíjení pokračovalo. Co jsme tedy měli dělat? Zkusili jsme všechno. Bez úspěchu. Nakonec to nebyl můj nápad. Bůh řekl: „Proč to nezkusíte s Bohem? Proč to nezkusíte s přímlovou mojí matky?“

Pomysleli jsme si: Nemáme co ztratit, všechno jsme již vyzkoušeli. Vzali jsme tedy Boha za slovo. Výsledek byl neuvěřitelný. Byl to přímo zázrak.

Rozhodující je to, že jsme pochopili následující: Nestačí jen jít na místo zabíjení. Záleží na tom, s jakým postojem tam budeme přítomni. Proto vám musím zprostředkovat jednu velmi důležitou

pravdu. Když pro-life aktivisté říkají, že potrat je zlo, mají pravdu. Jestliže ale neudělají nic pro to, aby pomohli matce, jsou na nesprávné cestě. Ženu, která jde na potrat, není možno porovnávat s bankovním zlodějem. Věží hluboko v problémech. Do této situace se mohla dostat ze slabosti nebo z hříšnosti. Říci jí, že si má dítě ponechat, znamená žádat od ní téměř heroickou ctnost, protože velmi mnoho těchto žen se nachází v extrémně těžkých podmínkách. Rády by se samy staraly o své dítě, nevědí, odkud vzít peníze na lékařskou péči, musí počítat s nevhodným chováním lidí a ... proto jim musíme pomoci. Správný postoj pro-life aktivisty je říci: Potrat je hrozný a nesprávný pro dítě a matku - my pomáháme matce. To je jediné řešení. Jde tedy především o změnu vnitřního postoje. Nesmíme pokládat ženy, které chtějí jít na potrat, za zlé lidi, musíme se k nim obrátit s láskou. Tehdy máme ten samý postoj jako Maria a svatý Jan pod křížem, to samé smýšlení jako Ježíš na kříži. Nesmíme odsuzovat.

Proto jsme zanevřeli na protestní demonstrace před potratovými klinikami. Nevyslovíme žádné hrubé slovo, nic, co odsuzuje, ani vůči lidem, kteří tam pracují, ani vůči lékařům nebo ženám, které chtějí potratit ... Svatý Jan od Kříže řekl: *Kde není láska, tam vnesťe lásku, tak najdete lásku. Kde je temnota, neproklínejte ji, nerozhořčujte se nad zlem, ale přineste světlo, přineste život, přineste lásku, přineste obrácení srdcí.* Někdy se ale chováme jako Petr, tasíme meč a utneme ucho. Přivoláváme Boha, aby seslal blesk. Takovou prosbu Bůh nevyslyší. Jakou tedy vyslyší? Modlitbu: „Bože, obrať jejich srdce, zachraň jejich duše!“ Ježíš visel na kříži, aby zachránil potratáře. Miluje ženu, která jde na potrat, chce zabránit tomu, aby přišla do pekla. Zemřel proto, aby všichni přišli do nebe.

Být pro-life znamená být obětí s Kristem. Není to lehké muset se dívat, jak křižují Ježíše, jak umírají děti, jak jsou ženy vykořisťovány - a nezasáhnout, ale vytrvat v lásce, v pokoji, v odpuštění. Přítomnost před potratovou klinikou musí proto probíhat v klidu, něžně a laskavě. V takovéto atmosféře se obrací srdce. Je neuvěřitelné, jak se dějí zázraky, když lidé zaujímají tento postoj.

Než jdeme před potratovou kliniku, prosíme kláštery a útulky pro staré lidi, aby se za nás modlili. Ve Fatimě, v klášteře Pia XII., se modlí sestry růženec čtyřadvacet hodin denně před vystavenou Svátostí oltářní i za nás. Jedna skupina malých dětí obětuje za nás, co může. Já jsem kaplan kontemplativních sester, které se za nás každý den modlí. Všechno závisí na modlitbě.

Jde tedy o obrácení srdcí, které může způsobit jen Bůh. Za to se musíme modlit a postit. Věříme ve všemohoucnost Boží a Jeho schopnost přeměňovat život. Věříme, že Bůh určil pro Marii neobyčejnou, velkou úlohu, napomáhat změnit život lidí. Je zapojena do rozdělování Božích milostí. Je nesmyslné vlastnit tyto nejsilnější prostředky proti zlu, nepoužít je a místo toho vynakládat námahu na vlastní prostředky.

Před klinikou jsme ze tří důvodů: modlíme se za každého, informujeme, nabízíme pomoc. Přicházíme v Božím jménu - s láskou. Znamená tento způsob přítomnosti nějaký rozdíl? Ano, obrovský. Dám vám jeden příklad: Na svátek sv. Terezie z Lisieux přišlo na kliniku více než sedmdesát žen. Ve dvě hodiny odpoledne sedmatřicet potratilo své dítě. Ale osmatřicet žen vyšlo a zvolilo život. Potom vyšel lékař. Přišel ke mně a řekl: „Mohu s Vámi mluvit?“ - „Ano.“ - „Týká se to mě. Musím vám říci, že od nynějška nebudu mít ve své

lékařské činnosti s potraty nic společného.“ Byl to židovský lékař a já jsem se jej zeptal, jestli mu smím udělit požehnaní. „Ano.“ Požehnal jsem mu a řekl: „Bůh z vás nyní učiní velkého apoštola života. Musíme z tohoto místa smrti udělat místo uzdravování.“ On na to: „Máte pravdu.“ A šel zpátky do budovy a všem svým spolupracovníkům řekl: „Musíme změnit tento dům na místo uzdravování.“ To je tajemství úspěchu. Krev Kristova je odpovědí na naše problémy. Tak o tom píše Svätý Otec v encyklice „Evangelium Vitae.“

Při mši svaté vás často upozorňujeme na to, že se chléb stává tělem Krista. Jistě je to důležité, prece jsme jedním tělem v Kristu. Ale nezapomeňme během bohoslužby nikdy na to, že se víno mění v Kristovu krev. To nám říká, píše Svätý Otec, jaký vzácný dar jsme v Božích očích. Byli jsme zachráněni drahou krví Kristovou. Kristova krev není znamením smrti, ale darem Božím. Byla vylita za nás.

Prinášá život, lásku, sjednocení s Bohem. To je naše povolání: Prožít náš život z lásky k druhým. Když to matka cestou na potratovou kliniku ví a vidí, potom dá svůj život za život dítěte a neodstraní jej kvůli jakémukoli pohodlí. Především ale Krev Kristova neusmíří jen Boží spravedlnost, prinášá na zem Boží milosrdnou lásku, Jeho odpuštění, Jeho vykoupení. Tvoří z nás nové lidi. Musíme být svědky tohoto druhu Boží lásky uprostřed kultury smrti. Nesmíme kulturu smrti obžalovávat, zlobit se na ni. Máme být hrdí na to, že nám Bůh daroval tento život. Daruje nám důvěru. Jsme požehnaní žít v této době, povolání a poslání přinést do tohoto světa Jeho život. Co tedy máme dělat? Začneme v kostele, začneme tím, že obětujeme Otci Kristovu krev, přijmeme drahocenné Kristovo tělo. Potom už nejdeme na

Golgotu my, ale je to Kristus v nás. Začneme tedy bohoslužbou v kostele, který stojí blízko kliniky. Přijde kněz a slaví s námi mši svatou. Po bohoslužbě je vystavena Svátost oltární, kněz si obleče všední šaty, začne se modlit růženec a vede průvod z kostela - stále se modlící růženec. Od začátku až do konce procesí spolu nemluvíme. Dopředu informujeme policii. Ta nás čeká před kostelem a provází nás cestou ke klinice. Našeho boje se smí zúčastnit jen ti, kteří se drží našich pravidel. Je třeba modlit se růženec. Celou cestu ke klinice se modlíme, tam potom pokračujeme patnácti tajemstvími. Mezi každým desátkem zpíváme píseň. Ke konci klečíme na chodníku - v absolutním tichu. Úpěnlivě prosíme Boží milosrdenství za nás a pro všechny. Na Broadway (velká ulice v New Yorku) byste mohli slyšet spadnout špendlík. Musíme se sami ponížít. Bůh nás vyslyší a srdce se obrátí. Potom vstaneme a v modlitbě se vracíme zpět do kostela, doprovází nás policie. Následuje závěrečné požehnaní.

VÍCE EVANGELIZACE PŘED KLINIKAMI NEŽ NĚKDE JINDE

Před potratovou klinikou jsou i lidé, kteří dělají poradenství na ulici. Hovoří s velkou láskou k ženám, které jdou na kliniku. Např. po jedné modlitbě před klinikou mne informovali, že se čtyřicet žen vrátilo a zvolilo si život.

Když jsme začínali v brooklynské diecézi - bylo nás zpočátku šest: tři babičky, jeden dědeček, jedno zaměstnané děvče a já - existovalo čtyřiačtyřicet potratových klinik: 55 000 dětí za rok bylo zabito jen v naší diecézi. Za sedm let Bůh zavřel dvaadvacet klinik. Pět tisíc žen vychází dnes ročně z kliniky ven poté co se rozhodly pro život.

Je to velký zázrak: Hnutí se rozšířilo na celý stát New York, kde bylo

zavřeno celkem sedmatřicet klinik. Hnutí se rozšířilo z New Yorku do Kalifornie, Austrálie, Nového Zélandu. Padesát biskupů (z toho tři kardinálové) vedou dnes v Americe ulicemi lidí k dnešní Osvětím a Dachau Ameriky. Na světě neexistuje asi žádné místo, kde jsou lidé tak připraveni změnit svůj život jako před potratovými klinikami, když je tam laskavě a ochotně přítomen Boží lid. Růženec není jen něco, co se modlíme před klinikou, ale je předmětem, který tam předáváme dále lidem všech vyznání - a sice s neobyčejnými účinky. V celé zemi mám známé, kteří pro mne zhotovují růžence, abych je mohl rozdávat. Prosím je, aby se při jejich výrobě modlili za osobu, která jej dostane. Nevěřili byste, kolik životů se tak zachrání, kolik lidí se vrátí k Bohu!

Když žena vychází po potratu z kliniky, jdu k ní a řeknu: „Mohu vám dát dárek?“ Udiveně se na mě dívá a já řeknu: „Prosím, vezměte si tento růženec!“ Vysvětlím jí, jak se jej má modlit. „Když se ho budete modlit, už sem nikdy nepříjete,“ dodávám. „Když se ho nebudete modlit, tak se sem zase vrátíte, to určitě nechcete.“ Nato ona odpoví: „Otče, to je pravda.“ Potom proběhne rozhovor o změně života, o milosrdenství Božím. Před potratovou klinikou se děje více evangelizace než na kterémkoli jiném místě.

Chci vás ujistit: Když skutečně důvěřujeme Bohu, dá nám Všemohoucí požehnání v neuvěřitelné míře, nad všechna očekávání.

(podle slovenského překladu Mariany Páterkové z materiálu JA zum Leben/HLI Rakousko, 1997)

*Když děti mají hraček plné pokoje,
však doma není lásky,
ale jen hádky a rozbroje,
nebudou mít krásné vzpomínky.
Uvědomte si to,
tatínkové a maminky!
To hlavní svým dětem dejte,
v lásce k Bohu a vlasti je vychovejte.
Jak vzácný Boží dar
je Vaše děťátko!
Važte si ho! Vždy odejde Vám
z domu zakrátko.
Nevěřte těm, kteří životy
v zárodku ničí a o přelidnění
naší planety země křičí!
Boží přikázání platí pro všechny
generace! Kristovo evangelium
je nejlepší civilizace!
Kdybychom všichni na zemi
Boží přikázání plnili,
návratu ráje bychom se brzy dožili!*
(napsala paní Irena Schwarzová ze Žerotic)

Kdo přijme dítě pro mé jméno, mne přijímá. (Mat 18,5)

JAK REAGOVAT NA... ? „KAŽDÉ DÍTĚ CHTĚNÉ DÍTĚ!“

Odpověď pro-life aktivity:

1. **Objasnění:** „Tento slogan znamená, že děti samy o sobě nemají žádnou vnitřní hodnotu - hrozné a nelidské tvrzení!“
2. **Rozšíření:** „Když se s nenarozenými dětmi zachází jako s majetkem, přenáší se tento postoj přirozeně i na *narozené* děti.“ [K obecnstvu:] „Všimli jste si obrovského vzrůstu počtu novorozenat ubitých k smrti a vhozených do popelnic a WC?“
3. **Vyvrácení:** „Hnutí pro svobodnou volbu slibovalo, že potrat odstraní zneužívání dětí (viz níže citaci NARRAL). O čem jiném ještě lhali?“

ODSTRAŠUJÍCÍ FILOZOFIE

Slogan o „chtěném dítěti“ je vskutku ohavný, protože přisuzuje hodnotu lidskému životu čistě na základě rozmaru jiného člověka - v tomto případě matky dítěte. Tato logika může být použita pro *narozené* děti právě tak snadno jako vůči *nenarozeným*. Zastávce potratu, který tento slogan používá, proto nepřímou zastává odstranění nechtěné *narozených* dětí.

Tento slogan předpokládá, že existuje něco jako nechtěné dítě. Zastávce potratu prohlásí: „V novinách se dočtete každou chvíli o zbitých dětech“. Na to může pro-life aktivista odpovědět, že nechtěné děti neexistují; existují pouze neochotní rodiče. Je s podivem, že dvacet let legalizovaného potratu neodstranilo zneužívání dětí v USA - proto o tom pořád čtete v novinách!

SLIBTE JIM COKOLIV, ALE ...

Zastávce potratu v roce 1970 veřejnosti slibovali, že legalizování potratu povede ke snížení zneužívání dětí, protože vyloučí nechtěné děti. Ve skutečnosti slibovali, že legalizování potratu

okamžitě vyřeší všechny existující závažné sociální problémy.

Např. Národní liga na podporu práva na potrat (nyní Národní liga na podporu práv na potrat a reprodukci - NARRAL) v roce 1974 ve své „Řečnické a diskusní příručce“ jednoznačně prohlásila, že „legální potrat sníží počet nechtěných, zbitých dětí, případy zneužívání dětí a možnou následnou zločinnost, drogovou závislost a spoustu sociálních neduhů způsobených zanedbáním rodičovství.“

SKUTEČNOST

Každý pro-life aktivista ví, jak legalizace potratu snížila zneužívání a drogovou závislost. USA jsou tím postiženy ve větší míře než kdykoliv předtím. Zastávce potratu se nám však *stále* snaží podstrkávat jejich prázdné sliby. Procento zneužívání dětí v USA je nyní *tříkrát* vyšší než v roce 1973, kdy byl potrat legalizován. Toto číslo je již způsobeno jednostrannému výkaznictví a populačnímu růstu. Je tedy zřejmé, že výsledkem potratu není menší počet „nechtěných dětí“, jak to zastávce potratu slibovali.

Statistiky uvádějící drastický nárůst zneužívání dětí jsou velice výmluvné. V roce 1972 bylo hlášeno 418 tisíc případů, což je rok před sporem *Roe v. Wade*. V roce 1995 to bylo více než dva miliony, což je nárůst o více než 300%. 356 dětí bylo při zneužití zabito v roce 1972 a 1125 zemřelo následkem zneužití v roce 1988, což představuje nárůst o více než 200%.

(vybráno z připravované knihy Briana Clowese, Ph.D. o úspěšném vedení debat se zastávce potratů v USA)

POŽITEK PROTI LÁSCE

Patrik Svoboda
(dokončení z minulého čísla)

ODBOURAT VŠEOBECNOU DEKLARACI LIDSKÝCH PRÁV

Jednou z překážek uskutečnění tohoto nového světového řádu je právo na život, uzákoněné mezinárodně závaznou Všeobecnou deklarací lidských práv, kterou není možno otevřeně napadnout. Místo přímého útoku na tento základ demokracie je univerzalita práva na život podkopávána způsoby, které většinou vycházejí z různých byrokratických struktur Spojených národů. Kniha poukazuje pomocí citátů z oficiálních prohlášení vedoucích byrokratů agentur, které jsou aktivní v oblasti demografie (WHO, UNFPA, FAO), a úředníků Světové banky na tři cesty k „zneškodnění“ výslovného znění Deklarace.

Je to předně degradace práva na život z jeho klíčového postavení mezi lidskými právy: je zřejmé, že lidská práva jsou bezcenná pro ty, komu byl odňat nebo upřen život. Tím, že je právo na život postaveno na roveň ostatním lidským právům, dostává se do pozice soutěže s ostatními právy a v této soutěži jej lze zbavit jeho nedotknutelnosti: „*bez tohoto práva se ostatní práva ztrácejí; hospodářská a sociální práva dávají smysl jenom tehdy, jsou-li chápána jako vysvětlení a zpřesnění toho, co toto základní právo znamená.*“

Podobná taktika je taktika derogace práva na život - „*je to velmi dobře známý proces, který spočívá v tom, že se nějaká zásada slavnostně vyhlásí jako všeobecně, univerzálně platná a následně nebo současně se vyhlásí výčet podmínek a okolností, za kterých toto 'univerzální' právo neplatí. Příklady, ve kterých je univerzalita práva na*

život popřena, jsou: 'nutnost chránit přírodu, ženské právo na reprodukční svobodu, přednost zájmu zdraví společnosti před zdravím jednotlivce'.

Třetí taktikou je nahrazení zásady rovnosti zásadou, kterou vyjadřuje nepřeložitelné anglické slovo „*fairness*“. Zatímco pojem „*rovnost*“ je jasně definovatelný, pojem „*fairness*“ není: závisí zcela na subjektivním úsudku toho, kdo jej používá a „*fairnost*“ téměř každého sporného bodu může být definována protichůdně a libovolně.

Kniha také vypočítává další úskoky, jimiž představitelé agentur Spojených národů prosazují svůj koncept budoucího lepšího světa: „*více či méně autoritativní libovolné výklady Deklarace, vynechávání klíčových slov a vět, přesun důrazu od původního znění zásad na podružné podrobnosti, překroucení smyslu, relativizace pojmů.*“

Opatření a aktivity nevolených a nekontrolovaných agentur OSN a jimi kooptovaných nevládních organizací jsou natolik úspěšná, že není možné nadále zakrýt skutečnost, že se všechny zřetelně sbíhají v jednom bodě: cílem je dosažení kontroly světové populace, což jak v současnosti tak i dlouhodobě znamená depopulaci („*odlidnění*“) především chudých národů a obyvatel pod jednotným globálním vedením, i když ne nutně pod jednou světovou vládou.

CUI BONO?

Tak kolosální projekt, jakým je přetvoření celého lidstva, zejména kontrola populace a nové chápání zdraví, vyžaduje kolosální výdaje a prameny těchto peněz je nutno považovat za hybnou páku tohoto jedinečného podniku

„lidstva, které překračuje samo sebe“. Kdo z něho má prospěch?

„Prostřednictvím svých agentur a jimi protěžovaných nevládních organizací se OSN stala nadstátním mechanismem a finanční propastí používanou 'platicími státy' na to, aby vykonávaly všeobecné panství nad životem lidstva.“ Bohatým, tj. průmyslovým státům se podařilo jednotlivě prostřednictvím dvoustranných smluv o pomoci rozvoji a kolektivně prostřednictvím Světové banky zaplést „chudé“ státy do sítě dluhů, které prostě nejsou schopny splatit, a tato samočinně se obnovující hospodářská závislost je pákou, která jejich vlády nutí připustit nebo provádět protipopulační opatření s vynutitelnými kvótami sterilizací, antikoncepce a potratů. Jsou to intelektuální, ale hlavně finanční elity západního světa, vedené Evropskou unií, posilovanou vlivem Spojených států a Kanady, kdo usilují o to zajistit tak pro sebe absolutní „svobodu výběru“: ... „*bohaté vrstvy a národy pěstují mínění, že chudobní svým počtem ohrožují jejich pohodlí... To je přímým zdrojem poplašných kampaní, týkajících se chudého obyvatelstva, jehož 'explozi' je třeba zastavit všemi prostředky... Tváří v tvář této situaci bohaté země cítí, že jako vedoucí mezinárodního řádu musí změnit svoje poslání. Musí nakonec vnutit všemožná dostupná opatření k pojištění mezinárodní bezpečnosti. K vybudování nové-*

ho mezinárodního hospodářského řádu musíme především zajistit nový globální populační řád“ ... „Drama chudých zemí spočívá právě v tom, že jsou rostoucí měrou podrobeny zahraniční kontrole. Musí přijmout všechno, co diktuje mezinárodní organizace a nejmocnější státy. Chudé státy jsou ovládnuty, a jde o jejich zdroje či o jejich životy, měřítky zisku, která jsou jim ukládána zvenčí. Jsou vystaveny individuálně a kolektivně v dějinách dosud nevidanému úsilí o vykořenění jejich vlastní kultury a vnucování kultury cizí, uměle vyrobené. To, že čtyři pětiny lidstva jsou podrobeny těmto podmínkám, je bezpříkladná tragedie.“

Kniha uvádí argumenty, jak bohaté země používají svého vlivu i k tomu, aby zabránily jim nepohodlnému rozvoji chudých zemí ke škodě jejich nejpotřebnějších vrstev, kterým se pod rouškou svobody sexu upírá a bere právo mít děti.

Rozbor příčin a prostředků, které vedly k tomu, že převládla postmoderní kultura nevázaného pansexismu, končí závěrem, že hnací silou globální protipopulační politiky jsou hospodářské, nebo spíše finální zájmy. Jejich nositelé využívají zákonitostí hospodářství, založeného na principu volného trhu, k postupující mimopolitické koncentraci hospodářské moci bez ohledu na hranice, na státní svrchovanost a na národní zájmy kulturní i demografické.

**Poradna přirozeného plánování rodičovství a Poradna pro ženy a dívky
Trnitá 8, 602 00 Brno**

pořádá doškolovací seminář

ÚČTA K ŽIVOTU, ZODPOVĚDNOST A ANTIKONCEPCE

pro ty, kdo se zabývají problematikou přirozeného plánování rodičovství,
prací se snoubenci a výchovou k rodičovství

8. dubna 2000 od 9:30 do 14 hodin

v Brně - Kohoutovicích v prostorách internátu Juventus, Stamicova 11, Brno

Další informace a potvrzení účasti na semináři na telefonním čísle 05-43254891.

NARODILO SE MI POSTIŽENÉ DÍTĚ

Při kontrolním ultrazvukovém vyšetření ve 24. týdnu těhotenství lékař zjistil, že naše dítě má kratší nožičku. Odeslal nás proto do centra prenatalní diagnostiky, na speciální ultrazvuk. Do té doby jsme o přerušení těhotenství nikdy neuvažovali. Ale teď bylo všechno jinak. Lékař nám oznámil, že dítě je celé postižené. Podle něj mělo obráceně narostlé nožičky, velké srdce a malý hrudník a nestejně dlouhé ruce. Doporučil nám těhotenství okamžitě ukončit. Byl to šok. Na genetické vyšetření už bylo pozdě, výsledky bývají známy až po třech týdnech. A z amniocentézy se prý některé nemoci ani nepoznají. Takže jsme se museli rozhodnout hned.

Dostala jsem velký strach. Co bude dál? Samozřejmě jsem nechtěla, aby moje dítě bylo nemocné, ale přece je nenechám zabít jen kvůli tomu, že je jiné než jsem si přála. Manžel však tehdy nesdílel můj názor. Lékař nás poslal na procházku, abychom si spolu mohli promluvit. Za jednu hodinu jsme mu měli říci, jak jsme se rozhodli. Oba jsme plakali. Naštěstí už byla tma, tak jsme se schovali do tmavého koutu mezi domy, aby nás nikdo neviděl. Nebyli jsme schopni se domluvit. Potřebovali jsme si s někým nestranným o tom promluvit, ale nebylo s kým. Hodina uplynula a my stále přemýšleli. Oba jsme věděli, že pokud nemůžeme život dát, nemáme právo jej ani brát. Útočil na nás strach a nejistota. Lékaři jsme řekli, že si zajedeme ještě na nějaké jiné pracoviště, protože chceme znát více názorů.

Nic nenamítal a doporučil nám jednu kliniku v Praze. Řekl nám, že někteří rodiče chtějí těhotenství přerušit při sebemenším podezření, jiní si dítě nechají za každou cenu. Byla jsem mu vděčná, že na nás nenaléhal.

Hned ráno jsme se rozjeli do Prahy. Potvrdili nám pouze postižení nožiček. Lékař si s námi sedl do své pracovny a podrobně nám vysvětlil, co z toho plyne. Nebyl však schopen předvídat, o jakou nemoc se jedná. Podle něj to mohlo být několik tisíc kombinací genetických poruch, od liliputa po hydrocefala. Ovšem, stále existovala možnost, že dítě je zdravé. Lékař to nevyklučoval, ale přikláněl se na stranu smrti, potratu.

Se všemi výsledky jsme se rozjeli ještě k mému gynekologovi. Byl překvapený. Neměl tušení, že je naše dítě takhle poškozené. Zavolał lékařku z neonatologie, ale ta se s takovým případem prý ještě nesetkala. Prognóza byla velmi nejistá. Museli jsme myslet i na naše ostatní děti.

Zeptala jsem se, jak se zákrok potratu takového dítěte provádí. Mysleli jsme si, že se v narkóze provede císařský řez a dítě dostane vzduch. To, co jsme se ale dověděli od lékařů s námi otřásl. Infuzí se prý vyvolá porod, který může trvat i dva dny, dítě se pak porodí většinou živé a nechá se zemřít. Hrůza! Bylo mi z toho zle. Manžel se otřásl hnusem a dítě jsme si nechali.

Stále jsem věřila, že všechno dopadne dobře. Kolik už bylo takových případů,

kdy se nakonec narodilo zdravé dítě. Ale nespolehala jsem na to. Myslela jsem si, že těžce postižené dítě, které by nebylo schopno života, zemře samo, nebo se může přímo mrtvé narodit. Zbývaly ještě více než čtyři měsíce, za tu dobu se mohlo stát cokoliv.

Za necelé tři měsíce se mi narodila postižená holčička. Kvůli mým problémům s páteří a obrácené poloze dítěte byl proveden cisařský řez. Probírala jsem se z narkózy. Jako ve snu se nade mnou skláněl starší lékař. Neurvale mi oznámil, že jsem neprodila zdravé dítě. Jedna hodná sestřička mě naložila na vozík a odvezla na novorozenecké oddělení, protože mi malou vůbec nechťeli ukázat. Měla jsem strach vůbec se na holčičku podívat. I když jsem měla vědět, jak budou nožičky vypadat, pohled na zdeformované končetiny mě zdrtil. Sestra z novorozeneckého oddělení stála vedle mne a prohlížela si mě opovrhlivým pohledem. Zeptala se mě, jestli jsem to věděla dopředu. Neodpověděla jsem. Udělala znechucené gesto, jako by mi plivla pod nohy a odešla.

Nikdo mi nepřišel říci, jestli dítěti dělali nějaká vyšetření, jaká je prognóza, vůbec nic. Lékařka nebyla k zastizení, sestry nesměly podávat informace. Na první straně zdravotní karty bylo červeně napsáno „Odmítli předčasné ukončení těhotenství“. Dále pak, že jsme byli seznámeni se všemi riziky a odmítli genetické vyšetření, což nebyla pravda, nebo nám bylo řečeno, že je na něj již pozdě. Potřebovala jsem, aby mi někdo vysvětlil, co se s malou děje, proč se to stalo, jestli za

to mohu já a mnoho dalších otázek. Naopak, pro lékaře jsem byla jen matkou, která porodila postižené dítě, i když tomu mohla zabránit. Svého rozhodnutí jsem však nikdy nelitovala. Udělala jsem dobře, věděla jsem to. Ale jako asi každá matka v mé situaci, jsem potrebovala pomoc, která mi byla odepřena.

Za dva dny mě zavolali k holčičce. Čekal na mne kardiolog, aby mi sdělil, že malá má těžkou srdeční vadu. Vypadala čím dál hůř. Byla celá tmavě fialová, rtičky rozpraskané do krve a po celém tělěčku malé bílé tečky, dostala pliseň. Další den zjistili, že má v játrech nádor. Podle nich nebylo perspektivní dále ji léčit, tak ji vypnuli infúze a řekli nám, že ji nechají v klidu odejít ze světa.

Nechťelo se mi žít. Pokaždé, když jsem šla za malou, cítila jsem ty pohledy, které mě krájely. Slyšela jsem to špitání a viděla ukazování prstem. Připadala jsem si jako bestie. Za celou dobu se nenašel nikdo, jenž by se mnou promluvil jinak, než ve výčitkách. Měla jsem pokušení skočit z okna. Jediný důvod, proč jsem to neudělala, byly další dvě děti, které mě doma čekaly. Pátý den jsem z porodnice utekla domů. Za týden mi lékař oznámil, že holčička má Downův syndrom.

Nežila jen měsíc, jak jí někteří předpovídali. Teď je jí devět měsíců, nebere už žádné srdeční léky, nádor zmizel a nožičky začínají dostávat správný tvar. Směje se na všechny kolem sebe a my jsme šťastní, že ji máme. Bohu díky!

R.J.

Autorka nabízí telefonickou pomoc těhotným matkám čekajícím postižené dítě. Je jí 25 let, je vdaná a s manželem mají celkem tři děti, nejstarší šestiletou holčičku, v pěstounské péči čtyřletého chlapce a nejmladší holčičku, děťátko tohoto příběhu. Blíže informace jsou uvedeny na str. 16.

PŘEHLED AKTIVIT HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR ZA ROK 1999

Protože nám mnoho z vás opakovaně zaslalo finanční dar na záchranu nenarozených dětí, rádi bychom vás alespoň stručně informovali o aktivitách Hnutí Pro život ČR, které se s pomocí Boží a díky vám mohly uskutečnit.

WWW SERVER

V době od listopadu 1998 do února 1999 byl zprovozněn www server na Internetu s adresou <http://www.prolife.cz>. Jsou zde uvedeny užitečné pro-life informace (zprávy, studie, statistiky, komentáře, svědectví, apod.). V říjnu 1999 byl server převeden na nový hardware a server poskytuje e-mail a další související servisy. V prosinci 1999 byla zaregistrována doména <http://www.potrat.cz> odkazující na informace o potratu. Průměrná návštěvnost dnes dosahuje přes 200 lidí denně. Na Internetu se zpravidla pohybují zejména mladí lidé, pro které představuje tento www server jediný zdroj informací „z druhé strany“, tedy něco, co by se jinde nedozvěděli.

OBĚŽNÍK

V dubnu bylo rozesláno první číslo oběžníku Hnutí Pro život na cca. 700 adres s přibližně 30% návratností. Další čísla vycházela se zhruba dvou- až tří-měsíčním intervalem. V listopadu 1999 jsme získali na část nákladů grant z organizace Human Life International. Čtvrté číslo bylo kvůli informacím o Deklaraci práv počatého dítěte rozesláno na asi 1200 farností. V současné době má o oběžník zájem téměř pět set lidí.

REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ

V souvislosti se snahami o zrovnoprávnění homosexuálních svazků s tradičním manželstvím muže a ženy jsme se snažili zabránit přijetí zákona o registrovaném partnerství. Od února do března 1999 jsme iniciovali některé z petic proti registrovanému partnerství a diskusi na Internetu. Po postoupení zákona do druhého čtení v poslanecké sněmovně jsme kontaktovali Dr. Gerarda J. M. van den Aardwega (holandský psychoanalytik, úspěšně se zabývající léčbou homosexuality) a nabídli poslancům uspořádání semináře. Po nulové reakci ze strany poslanců jsme přeložili kratší studii Dr. van den Aardwega na téma homosexuální svazky a výchova dětí homosexuály a rozeslali individuálně všem poslancům. V květnu 1999 jsme vytvářeli opozici na semináři uspořádaném „křesťanským“ sexuologem MUDr. Brzkem mající za cíl „vysvětlit“ členům KDU -ČSL výhody přijetí zákona o registrovaném partnerství. V říjnu 1999 před opakovaným druhým čtením jsme zaslali všem poslancům další text (Gay Manifest - k dispozici na Internetu). Proti všem očekáváním byl zákon o registrovaném partnerství v prosinci 1999 definitivně zamítnut.

VYHLÁŠENÍ DEKLARACE PRÁV POČATÉHO DÍTĚTE

V červnu 1999 se zástupce HPŽ zúčastnil vyhlášení Deklarace práv počatého dítěte na Slovensku. Poté jsme s poslancem JUDr. Jiřím Karasem z KDU-ČSL začali uvažovat o podobné akci v České republice a o prázdninách začaly první přípravy (překlady, korektury, odborné konzultace, apod.). Do září bylo nutno

zajistit organizační záležitosti od zajištění tisku materiálů pro novináře a účastníky, zmluvení sálu v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, získání podpory některých organizací a představitelů církve až po rozeslání pozvánek. 22. listopadu 1999 proběhlo vlastní slavnostní vyhlášení Deklarace práv počatého dítěte a následovaly články v novinách, dále televizní a rozhlasové diskuse a rozhovory, ve kterých jsme se snažili o maximální informování veřejnosti s cílem zvýšit úctu k lidskému životu. V souvislosti s vyhlášením se rozběhlo též shromažďování podpisů na podporu Deklarace práv počatého dítěte.

PUBLIKACE O POSTABORTIVNÍM SYNDROMU

V září 1999 nás kontaktoval zástupce švýcarské pro-life organizace Ja Zum Leben a navrhl nám, abychom přeložili jejich knihu týkající se postabortivního syndromu. Zároveň nám nabídl účelově vázanou dotaci na část nákladů. Po krátkém zvážení, zda je publikace vhodná pro českou mentalitu, jsme se rozhodli knihu vydat. V říjnu a listopadu 1999 probíhaly překladatelské práce, a posléze jazykové a odborné korektury. V únoru 2000 byla kniha vytištěna v nákladu pět tisíc kusů.

LETÁKY

V říjnu 1999 jsme přeložili a mírně revidovali leták „Chronicle of Life“ („Kronika života“) z polské pobočky organizace Human Life International a nechali jej vytisknout v nákladu dvacet tisíc kopií. Jedná se o plnobarevný leták na křídovém papíru, ne příliš informativní, ale dobře emotivně působící.

V prosinci 1999 jsme nechali vytisknout pět tisíc kopií černobílých letáků formátu A5 popisující metody potratů a vývoj nenarozeného dítěte. Na tomto letáku není příliš zdůrazněná vizuální stránka, ale jedná se spíše o informační materiál.

PŘEDNÁŠKY

V průběhu celého roku 1999 se konaly nejrůznější přednášky na téma ochrany nenarozených dětí a souvisejících věcí.

Milá maminko,

pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené a nutí Vás k potratu, ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat na telefonní číslo 0619-531117.

Na tomto telefonním čísle je mladá paní, které můžete zavolat a promluvit si s ní o svých obavách a starostech. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, bude se Vám ji snažit zprostředkovat. Je jí 25 let, je vdaná a matkou tří dětí. Nejstarší holčičce je šest let, čtyřletého chlapečka mají s manželem v pěstounské péči a nejmladší devítiměsíční holčička se jim narodila i přes nucení lékařů k potratu na základě zjištěných vývojových vad.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 0619-531117.

(podrobnosti viz str. 12)

Vítám, že se na naší mediální scéně objevuje informační oběžník Hnutí Pro život. Je třeba, aby se co možná nejširší veřejnost dozvěděla pravdu o různých skrytých a legislativou podporovaných útocích proti lidskému životu a také o programech, které nabízejí pomoc těm lidem, kteří často v nouzi a v neznalosti lepších cest, souhlasí se zdánlivě neškodnými a snadnějšími formami řešení. Teprve nahlédnutí pravé povahy a důsledků umělých potratů, abortivní antikoncepce, manipulace s lidskými embryi a jiných zlořádů dnešní doby, může otevřít dveře účinné nápravě. K tomu může nový oběžník velmi přispět.

Přeji proto jeho redaktorům a vydavatelům hodně síly a vytrvalosti a dávám jim k jejich záslužné práci své pozhnání.

*P. Damián Němec OP
provinciál Řádu bratří kazatelů*

Jeden z důvodů snadné manipulace s lidmi je jejich nevzdělanost a nedostatek informací. Jsem rád, že nový informační oběžník Hnutí Pro život pomůže odstranit tyto nedostatky v tak důležité oblasti našeho života.

*P. Vojtěch Kodet, O.Carm.
převor kláštera karmelitánů v Kostelním Vydří*

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

Redakce: Sylva Bernardová (*bernardova@atlas.cz*), tel./fax: 066-7210566
Radim a Kateřina Ucháčovi (*prolife@prolife.cz*), tel.: 02-5817875
Adresa redakce: Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5 - Hlubočepy
Nihil obstat: P. Pavel Mayer OP
Sidlo společnosti: Janská 26, 586 01 Jihlava
Styk s médii: Zdeňka Rybová (*prolife@prolife.cz*), tel.: 0603-976231
Internet: <http://www.prolife.cz>
Bankovní spojení: IPB, a.s., Perlová 5, 110 00 Praha 1
čú.: 159205438/5100, vs: 503

Podávání novinových zásilek povolila Česká pošta, s. p., odštěpný závod Praha, č. j. nov 6490/99 ze dne 26.4.1999.